

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XII. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Septem
fratres
in So-
cio et.
B. V.

minis interrupta serie nascentibus , pietatem ingressis ad immortales evocatus. Orandi , ac omnia quæ illi in cumbebant curate omnibus numeris absoluendi fuit studiosus , & in DEPARA Virginis cultu constans. Quippe qui si Rosario recitando interdiu satis otij nancisci non posset , veniam imperata id noctu per solueret ac postridie bis illud euolueret. Morti iam appropinquantem vires adeo destinerant, ut per eas ei consuetum Rosa-

rium recitare minimè siceret. Ergo ingenio supplendum ratus, magno p̄e teneritatis sensu Magistrum rogauit ut quando ipse id quod vehementer optaret minimè posset iuberet ipse Novitium quendam sibi adesse, qui clarâ voce coram se Rosarium recitaret: velle se illum orantem corde attendo sequi , ut cor sit lingua iam ad hæc tardie ac minimè idoneæ supplementum.

Constantia
intra B. V.

XII. DIE MARTII.

IOANNES DE BANNOS COAD.

Hispanus
Valentia
1575. die
incerto Soc.
Ingressus, 12.
Mart. 1559.

Ante initam Societatem uxorem in matrimonio habuit , non alio quam sororis loco. Noctis partem alteram somno, alteram orationi prolixæ dabat. In Societate quoque noctu non semel deprehensus humili flectens, & orans, Calceorum soleas forte auulas accomodari non curabat , ut S. P. Ignatij exemplo pedes affligeret, alias quoque crebro, & vario cruciati severus in corpus; quod non nisi inuitus, & modicè pascebat , multis autem, sponte quoque inuentis laboribus atterebat, nihil sibi laxamenti usurpans, nec solis ardorem timens. Impetrarat Gandia ut alenda suæ pietatis causâ, posset cuin Nouitijs versari , ubi si somnus illi obrepereret, Magistri Nouitorum iussu scamnum concendebat, ibique perstatabat. Fuit cum totius viuis noctis pernigilatio dura visa non est sic in scanno illo stanti. Manè postridie istic repertus causam petentiibus, respondit, sibi fuisse imperatum ut in scanno illo staret, non vero ut descenderebat. Valentia vero à Superiori bene mancè inter surgendum vo-

carus paruit, ita ut erat altero tantum pede vestitus. Moriens rogatus quomodo haberet, valde bene sibi esse, ac insigni solatio se recreari respondit.

P. MICHAEL LAURETANVS.

Cognomen illi à Lauretana B. V. Illucius domo adhæsit, in qua sanctuariorum Romæ 12. illi seruuit puer. Ibi conceptam erga Mar. 1587. B. Virginis cultum propensionem ita semper aluit, ut nihil aggrederetur, nisi prius illâ in consilium auxiliumque piè innitatâ: Collegij Germanici primus Rector cùm ad iuuenes dicturus esset, meditare omnia coniiciebat in chartam, & illis efficacitatem oratione, ac sui dictatione à Deo flagitabat , & conscientiam religiosè expiabat. Nitor domus Dei valde illi cordi erat. Ipse templum scopis vertere, ipse ceram è paumento abradere, omnia depurgare. Sacram Hungarorum ædem, cui S. Stephani rotundum nomen, itemque S. Apollinaris templum pictis Martyrum trophais exornavit. Illum à Claudio Aquauia Generali visitatorem in Poloniam destinatum,

Obid. eccles.

Belga Mei
Chloris. II.
Mar. 6. 15.
xxi. 18. Soc. si

destinatum, Alumnorum preces apud Pontificem fusæ retinuere. In arcis sendis indulgentiarum lucris, & in voluntarijs corporis cruciatibus suscipiendo erat studiosus; Purgatorio quod valde timebat, breuiando, vel mitigando. Illarum animarum leuamento instituit, ut quoties Collegium Germanicum 7. Urbis Ecclesias obiret, per iter defunctorum officium recitaret. Experetus illi animus a fortis, vnde timidos & ignavos fratres liquaces appellabat, ad verba tam fuit attentus, ut is qui longo tempore cum illo vixit, atque attente id obseruavit, dixerit; nunquam à se ullum otiosum verbum è p. Lauretanis ore auditum. Castitas illi temper illibata in corpore duritate insigni tractato; somnum non nisi vestitus capiebat. Castitatem aiebat esse quod pulchriorem, ed frägiliorem, coque foeminarum colloquium nuncquam nisi breve, in templo, urgente necessitate admisit: paupertas illi humillima; nullum admittebat cubiculi administrum, nec uestes nisi detritis. Prudentia in illo, & futurorum è praesentibus präsignificandorum felicitas singularis, rebus ita euentu firmatis, ut illi longè aure präfigitione anteceperat.

*Lingua.**Lingua.
Castitas.**Anglus Au-
domari, 12.
Mar. 1604.
Soc. i.
Patientia.**Fides.*

RODVLPHVS EMERSONIS NOVITIUS.

Hic Edmundum Campianum in Angliam duxit, homulus ab illo dictus, quod corpore pusillo esset. Diuinæ Matri horarias preces quotidie exequebatur, pietate insigni patientiam illam condens quam dolores morbillorumq[ue] ferebat, nempe analæcta æruminarum per ipsos 20. annos in Anglicano carcere toleratarum, in quem

odio Catholicæ fidei coniectus, & postea in exilium pulsus.

GEORGIVS SCHERTLEM Novit. SCHOL.

Hunc adolescentem quâ corporis, quâ animi formâ egregium laudant annuæ à pietate ingenuâ, verecundiâ, castitate singulari, alijsque dignis Noutio sancto virtutibus. Mors tamen illius aded fuit lætabilis, ut in stuporem verterit audientes. Die sancti sui Patroni quem in mensem Martium consuetâ sorte accepérat, moriens, non se capiebat præ voluptate quod in Societate, quod conceptis (Superiorum permisso) votis moreretur. Docius verba ex annuis: Benedictus aiebat, Deus in æternum? Benedictamus Patrem, & Filium, cum S. Spiritu? Benedictus Deus qui me ad hanc felicem horam perduxit? Sic illi tranquille obrepit iucunda mors. Viderur hic in Societatem à Deo accitus ut pretiosè, inter suaves migraturi spiritus delicias moreretur.

*Suevus
T'ceuiris.
Mar. 1605.**Sandus
Menstruus
Vocatis.**La'la m'm.*P. G A S P A R
SANCHEZ.

Humaniora per ipsos 50. annos docuit, magnâ humilitate diligentiâ, fructu literario, & virtutis. Vnebat in augusto illo pectore Deus, animarum sitis magna omnino, & singularis planè ac eximia sui contemptio. Institutum Societatis quanti faceret, prodebat verbis, & exemplo, cum eius leges religiosis moribus persicte exprimeret.

*Hispanus
Madridij,
Mar. 1609.
Soc. 54.**P.HIERO-*

P.HIERONYMVS
DE FLORENTIA.

Hispanus
Madriti. 12.
Martij.
alii ponit.
13. 163.
xstat. 68.
Soc. 54.

Concio.

Menore.

INTER tres fratres germanos in Societatem admissos natu medius, ingenio, & facundiâ præstans, & verè Ecclesiastes veritatis, quam sibi à nullo mortalium toties tamque aperte atque ab illo dictam aiebat Philippus III. Hisp. Rex; at illam tantâ dicens modestiâ fuisse conditam, ut non solum nunquam stomachum sibi mouerit, verum ad sèpius audiendum, & obediendum etiam excitari. Conuersatio illius in Cælis erat, etiam inter homines, quibus per priuata colloquia non minus profuit, quam per celebres illas 30. annorum conciones. Legum interpretem non alium, quam obedientiam admisit, vnde ad literam quod aiunt, scriptæ, ac viuâ voce pronunciatae legi obediebat. Philippus III. Rex moriens illum sibi pro agone adesse voluit. Eodem in morbo cum egregiè operam suam probare illum videret, monuit Hieronymum Rex ut aliquid postularet: respondit; id se vnicè flagitare ut cōtritionis actum quantrâ posset, diuini amoris contentione viribus totis elicere conaretur. Quatuor extremis annis in paralysi, ac ferè in obliuione iacuit, vir tantæ in aula celebritatis. Accessit ad hæc pérpetuus conscientiae scrupulis excruciatæ metus, qui tamen extremis diebus in serenitatem quandam diluxit, quam plenus cessit è vita.

P. ALEXANDER
GOTTIFREDVS.

Italus
Romæ. 12.
Mar. 1652.
xstat. 57.

HVNC è lustrali Sacramento Baptismi pro eo sponsor factus Paulus V.

postea summus Pontifex suscepit; ad tyrocinium euentum Cardinalis Marianus Perbenedictus ita est allocutus; Macte virtute, ac i, fœlix Alexander, ad Societas Iesu Tyrocinium cuius futurus es aliquando Præpositus Generalis. Id quod anno 1652. 21. Ianuar. factum est, illo in Generalem electo quidem sed alterâ, & quinquagesimâ nouæ præfecturæ die acerbâ morte extincto. Fuit vir serij valde, ac ad agenda omnia vehementer intenti ingenij, nihil obiter agebat, nec agi volebat. Est qui affirmet, illum non semel visum Neapolii, dum inter illa turbamenta Visitatorem ageret, ipsas quinque horas coram Sanctissimo Sacramento intet preces duxisse. Incredibilis erat in illo contemptio commodoru corporis, animo semper ad magna eminente, atque ita velut se minora ducente. Deipara sine macula conceptæ triumphos, preciosus ad S. Laurentij in Damasco soldatio, apparatione Romæ, raro, si unquam alias visâ celebrauit. Imperterritum, capax, indefesque ingenium, vigil semper animus, experrectum disciplinae primigeniae accuranda studium, paternus erga nationes animus, parata in petentes, & rerum potius, quam verborum plena officia, continua quædam velut tyrannis in corpus, seuerum frænum sensuum, sui despiciatio nobilis, in eo luculenter eluxere. Nobilitatem illius, & pace domi, & armis foris, olim inclytam si quis laudaret respondit: Nobilitas vera, est vera humilitas. Totus in Cœlestibus habitabat, & ad æternarum rationum lumen citra ullos humanos respectus volebat agi quicquid fieret. Vnde cœlestis cuiusdam mixtura vir dictus est quibusdam.

Eucharist.

B.V.]